

Dragan Bunic, « Svetska federacija »
(Prikaz knjige koja ce izaci na srpskom jeziku u toku 2016. godine)

- I. Predgovor
- II. Uvod
- III. Sadržaj
- IV. Svetska federacija

Poglavlje I. IDEJE O NEOPHODNOSTI SARADNJE DRŽAVA I NJIHOVIH GRUPACIJA

1. Ideje od antickog doba do Prvog svetskog rata

- 1.1 Ideje u antičkom dobu
- 1.2 Ideje u vreme absolutnih monarhija
- 1.3 Stvaranje Severnoameričke unije
- 1.4 Ideja Simona Bolivara
- 1.5 Ideja Viktora Igoa
- 1.6 Zaključak

2. Ideje između dva svetska rata

- 2.1 Ideja Lava Trockog
- 2.2 Ideja Aristida Brijana
- 2.3 Ideje dva britanska lorda (Lotijana i Kurtisa)
- 2.4 Ideja Herberta Džordža Velsa
- 2.5 Ideja Klarensa Kiršmana Strajta
- 2.6 Zaključak

3. Ideje posle Drugog svetskog rata

- 3.1 Ideja Vinstona Čerčila
- 3.2 Ideja Garija Dejvisa
- 3.3 Zaključak

4. Ideje s početka XXI veka

- 4.1 Predlog Žaka Atalija
- 4.2 Poziv na međunarodno solidarno i odgovorno upravljanje
- 4.3 Predlog Žozea Manuela Barosa
- 4.4 Predlog Dragana Bunića
- 4.5 Enrika Lete
- 4.6 Zaključak

5. Suprotstavljanje stvaranju jedne svetske države

Poglavlje II. KRIZA SAVREMENIH DRŽAVA I NJIHOVIH GRUPACIJA

1. Neuspeh svetskih organizacija država

- 1.1 Neuspeh Lige naroda
- 1.2 Neuspeh Organizacije Ujedinjenih nacija (OUN)
  - 1.2.1 Organi Organizacije Ujedinjenih nacija
  - 1.2.2 Savet bezbednosti, organ velikih sila pobednica Drugog svetskog rata
- 1.3 Zaključak
  - 1.3.1 Nedovoljna nadležnost Generalne skupštine OUN i mogućnost veta
  - 1.3.2 Nepreciziranje zabrane sticanja i posedovanja atomskog oružja
  - 1.3.3 Državna suverenost

2. Neuspeh Evropske unije

- 2.1 Osnivanje i razvoj

- 2.2 Zakonodavstvo
- 2.3 Pravosuđe
- 2.4 Borba sa ekonomskom krizom
- 2.5 Zaključak
- 3. Neuspeh institucija aktivnih u ekonomsko-financijskoj oblasti**
- 3.1 Međunarodni monetarni fond
- 3.2 Svetska banka
- 3.3 Svetska trgovinska organizacija
- 3.4 Organizacija za ekonomsku saradnju i razvoj
- 3.5 Grupe industrijski razvijenih zemalja
- 3.6 Zaključak

Poglavlje III. STRUKTURA BUDUĆE SVETSKE DRŽAVE

- 1. Konfederacija ili federacija?**
- 1.1 Skupština
- 1.2 Vlada i administracija
- 1.3 Federalna banka
- 2. Federalne države (zemlje članice Federacije ujedinjenih nacija)**
- 3. Regionalne organizacije zemlja članica Federacije ujedinjenih nacija**
- 4. Lokalne vlasti**
- 5. Zaključak**

Poglavlje IV. BEZBEDNOST

- 1. Policija**
- 2. Pravosuđe**
- 3. Civilna zaštita**
- 4. Armija**
- 5. Zaključak**

Poglavlje V. ZAKONODAVSTVO

- 1. Zakonodavstvo vezano za razne vrste kriminaliteta**
- 2. Zakonodavstvo vezano za ekonomiju i druge oblasti**
- 3. Zaključak**

Poglavlje VI. EKONOMIJA

- 1. Aktuelni problemi svetske ekonomije**
- 2. Bankarstvo i Financije**
- 3. Multinacionalne kompanije**
- 4. Poljoprivreda**
- 5. Zaključak**

Poglavlje VII. ZAŠTITA ŽIVOTNE OKOLINE

Poglavlje VIII. LJUDSKA PRAVA

- 1 Ujedinjene nacije i ljudska prava**
- 2 Regionalne konvencije o ljudskim pravima**
- 3 Zaključak**

Poglavlje IX. RELIGIJE

- 1. Istorijat**
- 1.1. Judeizam
- 1.2. Hrišćanstvo
- 1.2.1 Podela hrišćanske crkve na istocnu i zapadnu
- 1.2.2 Pojava protestantizma
- 1.2.3 Anglikanska crkva

- 1.2.4 Ostale hrišćanske religije
- 1.3 Islam
- 1.4 Hinduizam
- 1.5 Budizam
- 1.6 Kineske religije
- 1.7 Ostale religije
  - 1.7.1 Afričke tradicionalne ili domorodačke religije
  - 1.7.2 Šintoizam
  - 1.7.3 Sikizam
- 1.8 Ateisti i neopredeljeni

2. Veza religija sa državnim vlastima

3. Religijski fanatizam

4. Zaključak

Poglavlje X. SOCIJALNA OSIGURANJA

Poglavlje XI. OBRAZOVANJE I NAUKA

1. Osnovno obrazovanje

2 Srednje obrazovanje

3 Visoko obrazovanje

4. Nauka

5. Zaključak

Poglavlje XII. PRELAZNI PERIOD

V. Conclusions

VI. Bibliographie

Uvodna razmatranja

Do Prvog svetskog rata države su sarađivale u određenim oblastima, a najviše prilikom ratovanja. Godine 1918, jedan „zračak nade” je obasjao svet. Posle Prvog svetskog rata osnovana je Liga naroda, kao prva međunarodna zajednica suverenih država s ciljem da osigura mir u svetu. Nažalost, ubrzo se ispostavilo da ta prva svetska zajednica država nije bila sposobna da ispuni ovako važan zadatak. Tridesetih godina XX veka, nekoliko autora, dva engleska lorda Lotijan i Kurtis, Vels i Strajt, kritikuju tu ligu naznačujući da ona zbog suverenosti država, koja dozvoljava naoružavanje kao unutrašnju stvar, nema instrumenata da spreči agresivno delovanje pojedinih zemalja. Kao rešenje za izlazak iz te situacije, predlažu novo svetsko organizovanje država (Atlantska unija ili svetska federalna država).

Nemoć Lige naroda da obezbedi svetski mir, a naročito da spreči Drugi svetski rat, ne samo da je motivisala navedene autore da traže druge solucije, već i zemlje pobednice Drugog svetskog rata da ponude svetu novu svetsku organizaciju suverenih država, Organizaciju Ujedinjenih nacija (OUN), u kojoj one imaju povlašćeni status u odlučivanju (Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija). Završetak rata je „spektakularno” obeležen bacanjem dveju atomskih bombi na Japan, ali ne zarad kapitulacije vojnih snaga te zemlje, već za demonstriranje sile prema celom svetu.

Taj „novi zračak nade” stvaranjem OUN (1945) ubrzo je razočarao miroljubivi svet već napaćen ratom. Stvaranje vojnih blokova i podela sveta na Istok i Zapad, vojne intervencije velikih sila i vojnih saveza kojima rukovode, primorali su svet da traži druge izlaze iz takvog stanja. Shvativši da u takvim uslovima OUN ne može ostvariti svoju osnovnu misiju – očuvanje mira, Hari Dejvis zahteva transformaciju te organizacije u jednu svetsku vladu. Čak i jedan od poznatih učesnika Drugog svetskog rata, Vinston Čerčil, traži rešenje u okviru Evropske federacije, što pokazuje nepoverenje u novoosnovanu svetsku organizaciju suverenih država (OUN).

Videvši kuda vodi pozicija velikih sila u okviru organizacije Ujedinjenih nacija, kao i podela sveta između njih, početkom šezdesetih godina XX veka, 25 zemalja koje ne pripadaju vojnim blokovima Istoka i Zapada osnivaju Pokret nesvrstanih, čiji broj raste. Te zemlje su imale određenog uspeha u OUN – stvaranje Grupe 77, CNUCED-a (Konferencije Ujedinjenih nacija za trgovinu i razvoj, čiji je cilj da integriše zemlje s juga zemaljske kugle u ekonomski proces razvijenih zemalja), ali se međunarodna situacija nije poboljšala. Bogaćenje razvijenih se nastavlja na štetu nerazvijenih, vojne intervencije velesila ne prestaju, a Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija ostaje blokiran vetom svojih stalnih članova.

Tokom druge polovine XX veka, ne pojavljuju se ideje o stvaranju jedne svetske države. Ta činjenica može se objasniti ili rezignacijom onih koji su izgubili nadu da se stanje može popraviti, ili očekivanjem da Organizacija Ujedinjenih nacija ipak može uspeti da promeni stanje u svetu.

Razlog za optimizam bio je pad Berlinskog zida, što je simbolizovalo kraj hladnog rata i sukoba između Istoka i Zapada, ali sve je zapravo ostalo isto. Ponašanje velikih sila se ne menja, trka u naoružanju se nastavlja, naša planeta se zagađuje do kritičnih razmera, priroda

počinje da reaguje otopljavanjem, zemljotresima, uraganima, cunamijima. Umesto da se pokuša stvoriti bolji svet koji se putem globalizovane ekonomije otvorio kao nikad do tada, pojavljuju se novi, do tada nepoznati problemi. Ubrzo se pokazuje da države, pa čak ni super-sile, nisu više te koje vladaju svetom i da gube tu poziciju u korist velikih banaka, drugih finansijskih institucija i multinacionalnih kompanija. U okviru mondijalizacije, ekonomski odnosi se intenziviraju, ali se oseća nedostatak jednog centra vlasti koji bi svojim propisima uveo reda na podivljanim tržištima gde se nikakva moralna pravila ne poštuju. Pojavljuju se do tada neviđene finansijske spekulacije, izmišljanje „novih“ finansijskih „proizvoda“ i „konstrukcija“ koje donose nekim velikim bankama i drugim finansijskim institucijama i multinacionalnim kompanijama kolosalne profite, prouzrokuju stečaj njihovih konkurenata, gubitak novca mnogim štedišama, pa čak i krova nad glavom mnogobrojnim porodicama. Materijalna šteta kao i obično nadoknađuje se od poreskih obveznika koji ničim nisu uticali na to stanje. Takva ponašanja uzrokuju pojavu nove Svetske ekonomske krize (2007) koju mnogi smatraju gorom od one koja je potresla svet 1929. godine.

Grupa 20 (devetnaest razvijenih zemalja i Evropska unija) pokušava da nađe izlaz iz ove krize preko famozne trojke (MMF, Svetska banka i Organizacija za ekonomsku saradnju i razvoj), ali bez uspeha: „Duh je pušten iz boce i više se u nju ne vraća“! Državni interesi koji se u pojedinim zemljama poklapaju sa interesom velikih banaka i multinacionalnih kompanija, čiji bivsi kadrovi služe vladama kao savetnici ili ministri, toliko su različiti da je nemoguće naći soluciju povoljnu za sve. Javni dugovi (dugovi suverenih država) vrtoglavo rastu, a većina vlada bez rezerve podržava velike banke i nacionalne kompanije čije gubitke imaju da namire građani, poreski obveznici. Pored svega toga, državna suverenost ostaje netaknuta.

Takvo stanje uslovljava pojavu novih inicijativa koje traže stvaranje jedne svetske države ili radikalne promene u OUN: ideje nude Žak Atali (2009), Žoze Manuel Baroso i Grupa evropskih intelektualaca i državnika i autora ovih redova (2012). Autori inicijativa saglasni su da nam događaji koji su se odigrali tokom XX i početkom XXI veka pokazuju da više ne možemo nastaviti kao do sada i da se za spasavanje naše planete moraju preduzeti radikalnije mere koje idu od značajnih promena OUN do stvaranja jedne evropske ili svetske države. Međutim, niko od njih ne razrađuje inicijativu da nam pokaže na koji način bi njihova ideja mogla biti realizovana. To je dodatni motiv koji me je motivisao da pokušam da pokažem kako je moguće stvoriti jednu svetsku federaciju u kojoj će se sadašnje suverene države odreći suverenosti u korist nove svetske države.

U ovoj knjizi neću kritikovati nijednu vladu, nijedan narod, nijednu religiju, kulturu ili bilo koju specifičnost bilo kog kraja sveta. Spominjaću istorijske događaje koji su svima poznati i misljenja raznih autora o problemima koje tretiram. Ne zaboravimo da razni politički režimi prolaze, a da narod ostaje i da će na kraju u svakoj zemlji narod odlučiti o svojoj sudbini. Računam da će se o događajima izjasniti istoričari, a računam takođe na svakog građanina naše planete, bez obzira na to kojoj državi, religiji, političkoj partiji ili vlasti pripada i da ce se pridruži stvaranju jedne svetske države u kojoj će vladati mir, jednakost, poštovanje i tolerancija.

Ideja o pisanju ove knjige došla mi je tokom sakupljanja građe za moje knjige *La justice pénale internationale*, objavljene 2003, i *Criminalistique économique*, objavljene 2010, a naročito posle objavljivanja članka – na francuskom *Un Etat pour tous les citoyens du monde*

na sajtu <http://www.dragan-bunic.com/2012/12/un-etat-pour-tous-les-citoyens-du-monde/>, a na srpskom *Jedna država za sve građane sveta*, na sajtu <http://kulturniheroj.com/?p=570>), 2011. godine.

Još prilikom rada na doktorskoj disertaciji „Korupcija kao oblik društveno opasnog ponašanja”, završenoj 1990. godine, otkrio sam da se mnogi međunarodni problemi (održavanje mira, borba protiv gladi, siromaštva, kriminaliteta, migracija, zaštita životne okoline...) ne mogu rešiti u sklopu Organizacije Ujedinjenih nacija (OUN), koja je postala neefikasna donošenjem mnogobrojnih rezolucija i hiperprodukcije pravnih normi (usvajanja hiljada pravnih akata koji su često u kontradikciji jedni prema drugima, koje države članice jednostavno ne poštuju, ili su u konkretnim akcijama sprečene vetom super-sila, stalnih članica Saveta bezbednosti OUN).

Osnovni motiv za nastavljanje rada započetog u već navedenom članku „Jedna država za sve građane sveta” jesu reakcije čitalaca. Putem sajta ili direktnim kontaktima, oni su me podsticali da nastavim svoj rad i objavim knjigu o toj interesantnoj temi. Ovi podsticaji i ohrabrivanja dali su mi krila da nastavim, ali su me stavili pred ozbiljne dileme: da li sam sposoban, dovoljno kvalifikovan, za pisanje jednog takvog dela za koje bi bila potrebna multidisciplinarna ekipa koja bi u svom sastavu imala ne samo pravnika, već i ekonomistu, politikologa, sociologa, specijaliste za bankarstvo i druge stručnjake. Kakav stil pisanja izabrati? Ako želim da knjiga bude dostupna širokom broju čitalaca, bez obzira na njihovo obrazovanje, moram izbeći, u meri u kojoj je to moguće, komplikovani jezik i stil pravnika i kilometarska citiranja.

Rešenje mi je ponudio Pol Krugman (Paul Krugman) koji u svom delu *Pourquoi les crises reviennent toujours*, objavljenom 2009. godine, kaže: „kao svaki ekonomista, sposoban sam da pišem tako da me niko ne razume [...], ali svet ima potrebu da bude informisan, a kako bi to bilo moguće, ideje moraju biti predstavljene na način prihvatljiv za sve osobe, a ne samo za ekonomiste s doktoratom” (KRUGMAN 2009, str. 10–11). Odlučio sam da prikažem svoje ideje što jednostavnije, ali da dam priliku onima koji su stručniji od mene i žele da nastave rad na ovoj ozbiljnoj temi, da skraćeno citiram reference koje će naći u bibliografiji na kraju knjige. Kraće reference vezane za sajtove, komentare i napomene objaviću na dnu stranice (fusnote).

Svestan sam da će na putu prema stvaranju svetske države biti jakih otpora, naročito od osoba koje nisu spremne da se odreknu privilegija i vlasti. Ti otpori se mogu nadjačati snagom argumenata kojima će se objasniti prednosti stvaranja jedne svetske države kao i činjenicom koju većina građana naše planete već poznaje - da svet mora radikalno da se menja kako ne bi bio uništen.

Završiću ovaj deo teksta rečima Anrija Dunana (*Henri Dunant*), osnivača Crvenog krsta i prvog dobitnika Nobelove nagrade za mir, koji je rekao: „Oni koji su dovoljno ludi da misle da mogu promeniti svet, uspeće”. Budimo zato dovoljno ludi kao Dunan koji je mnogo učinio za svet, kao i oni koji su predlagali stvaranje jedne države za sve građane naše planete i delujmo u zemljama u kojima živimo, hrabro, mirno, i argumentovano, kako bismo realizovali tu ideju. Ne zaboravimo da je svaka država sačinjena od naroda, naš građana, fizičkih osoba, koje su zaboravljene na međunarodnom planu, ali čija je snaga neizmerna i dovoljna da se naše želje ostvare, ne samo u zemljama gde živimo, već i u svetu. U maju 2014.

godine, jedan mladi novinar, Vinsent Kostet (RTN Neuchâtel, Švajcarska) pitao me je da li je moja ideja, lansirana u naše vreme „više utopistička” od onih koje su inicirane pre mog pokušaja (Vels, Strajt, Dejvis i drugi). Odgovorio sam mu da smo danas bliži nego ikad realizaciji te ideje. Jer danas, zahvaljujući tehnološkom napretku i svesti da je suverenost država jedan od glavnih krivaca za našu podelu i naše sukobe, ako se pokažemo solidarni, bićemo „dovoljno ljudi” da uspemo.

Na kraju, ovom knjigom vam dajem jedno « nedovršeno jelo » koje cete « dokuvavati » iduci do kraja (stvaranja jedne svetske drzave). Neka svako od nas ucini jedan korak u tom pravcu i stici cemo daleko. Ovom tekstom ja cinim moj korak u tom pravcu. Upotrebljavajte vase socijalne mreze (Fejzbuk, Twiter, Internet...) za propagiranje ideje o potrebi stvaranja svetske drzave. Pioniri ideje o jednoj svetskoj drzavi i brojni gradjani koji je podrzavaju, ali koji nisu organizovani zato, cekaju instrukcije i spremni su reagovati. Ucinimo kao sto je Nelson Mandela porucio: uhvatimo se za ruke i koracajmo napred, ka stvaranju jednog drustva baziranog na prijateljstve, humanosci i toleranciji (MANDELA 2011, str 79), ka stvaranju jedne svetske drzave koja ce biti dobra majka zas ve svoje sinove i kceri nase planete bez obzira koje su rase, veroispovesti, koji jezik upotrebljavaju i gde zive.

ZAKLJUČAK

(Rimski brojevi označavaju poglavlja knjige)

I

Ako jedna međunarodna vlada ne bude ubrzo konstituisana i efikasna u svojim akcijama, budućnost čovečanstva biće mračna i nesigurna.

Winston Churchill,

Ne treba zaboraviti da svaka rasa, a narocito svaki narod ima svoju sopstvenu istoriju i osobine koje su joj sopstvene. Danas znamo da su te rase i narodi se kretali, menjali podneblja i kontinente trazeci plodniju zemlju, povoljniju klimu i uslove za razvijanje raznih formi zivota. Iz tih kontakata su se radjale nove rase, formirali novi narodi, drzave, jezici, kulture i mnoga druga obelezja. Danas se ljudske rase, narodi, kontinenti, jezici kulture i druge ljudske osobine mesaju i zblizavaju. Internet omogucava da saznamo mnoge vazne stvari u razlicitim oblastima zivota (informisanje, istorija, religije, skolovanja, naucna istrazivanja, ekonomija, kultura...). Socialne mreze (Fejzbuk, Twiter i druge) dozvoljavaju da ljudi iz razlicitih zemalja, regiona i kontinenata komuniciraju, razmenjuju informacije, misljenja, iskustva... Prijatno je videti da narocito mladi ljudi cak i u nerazvijenim krajevima sveta poseduju mobilni telefon, ajfon, tabletu... koji im dozvoljavaju da komuniciraju sa jednog kraja sveta na drugi. Sve to nas cini blizim vise nego ikad ranije u istoriji covjecanstva. To nas uverava da je covecanstvo kao jedno telo, a da ljudske rase predstavljaju delove tog tela (organe), i da bez poznavanja svih organa nije moguće upoznati telo. Eto razloga da se ujedinimo u jedno telo (svetsku saveznu drzavu) i da telo bude sposobno da dobro funkcioniše.

U svetu u kome živimo, brojne generacije stvarale su dobra za bolji život svih. Prisetimo se, primera radi, brojnih otkrića u drevnoj Kini, Indiji, Mezopotamiji, Egiptu, antičkoj Grčkoj, Rimu, Bagdaskom kalifatu, u vekovima renesanse i svetlosti... gde su se stvarale građevine koje današnje generacije nisu sposobne stvoriti s modernom tehnikom, te filozofske ideje, ideje o jednakosti ljudi... Naše generacije (XX i XXI vek) uništavale su ili stvorile potencijal za uništavanje svega onog što su prethodne generacije vekovima stvarale (npr. atomsko i hemijsko-biološko oružje, nuklearne probe, ogromna zagađivanja okoline i probijanje ozonskog omotača). Taj potencijal je ogroman, dovoljan da kompletno uništi život na zemlji. A u toku XX veka i nekoliko godina XXI, koji se mogu smatrati periodom kontradiktornosti, s jedne strane, toliko smo činili za ostvarivanja prava ljudi i njihovu jednakost, a s druge strane, nikad toliko nismo uništavali ljudske živote i njihova dobra (dva svetska rata i bezbrojni regionalni i lokalni ratovi), sve to u ime ljudskih sloboda i jednakosti. Vrlo paradoksalno, zar ne? Nije li doslo vreme da nase generacije preduzmu inicijativu da se takvo stanje prevaziđe?

U novoj svetskoj drzavi istoriju neće pisati pobednici već stručne i objektivne osobe sto će svima omoguciti da saznaju kako su se stvari desile u proslosti, bez osudjivanja svega sto se zbililo, sto će onemoguciti spekulacije i bacanja greske na druge. Necemo zaboraviti proslost, ali ćemo se daleko više baviti buducnoscu i stvaranju boljeg zivota za sve.

II

---

*„Jos nas mogu spasiti oni koji shvataju da jedina domovina
koja zasluzuje da se brani jeste domovina ljudska“*
Bernard Clavel

Sadasnje suverene drzave se nalaze u dubokoj krizi. Takmice se na ekonomskom planu, praktikuju jedne preme drugima nelojalnu konkurenciju, eksploatisu bogatstva drugih, narocito malih, ekonomski nerazvijenih i vojno nejakih, neke cak vrse vojne intervencije pod raznim izgovorima kao sto su zastita ljudskih prava, zastita bezbednosti drzava saveznica, namecu svoje ideje i politicki sistem drugim drzavama itd.

Organizacija Ujedinjenih nacija (OUN) nije sposobna da resi sukobe drzava i mnoge druge svetske probleme. Neke drzave pokusavaju da se grupisu u druge organizacije i pokusaju resiti ono sto ne uspeva OUN (Evropska unija, NATO pakt, Pokret nesvrstanih i druge), ali nemaju vise uspeha od OUN.

Nova svetska drzava, u kojoj ce se jednog dana naci sve sadašnje države (velike i male) i kojima ce osigurati određenu samostalnost, uz obavezu da poštuju savezni ustav i zakone, ce biti korisna za sve građane naše planete. U njoj nece vise biti ljudi koji umiru od gladi, sve zemlje (sadašnje nezavisne države) imace mogućnost da se razvijaju, migracija ce se svesti na razumnu meru, jer ce ljudi nalaziti posao u svojoj zemlji (u kojoj više neci biti diktature, kršenja ljudskih prava, eksploatacije...) u kojoj ce zadovoljavali svoje društvene, kulturne i druge potrebe.

Drzavni suverinitet je bila glavna prepreka za nefikasno funcionisanje Lige naroda i trenutno je to za funkcionisanje OUN, Evropske unije i drugih grupacija drzava. Postalo je jasno da se samo odricanjem suverenosti u korist jedne svetske federalne drzave svet se moze nositi sa nagomilanim problemima nase planete. Gradjani su potpuno zanemareni u medjunarodnom javnom pravu koje je monopolizovano od suverenih drzava.

III

*„Svetska federacija je zadatak bitan za buducnost,
koji otvara najopzitivniju perspektivu“*
Willy Brandt

Nije dato jednom coveku da sam uspostavi jedan sistem buduće svetske drzave, ali mu nije zabranjeno da ga zamisli i predlozi. J. Stiglic tvrdi da je sadašnji politicki sistemi su u krizi i da je nestabilan, a da populisti koji obecavaju bolji zivot izneveravaju narodne mase (STIGLITZ 2014, str. 37). Dakle, promene su neminovne. Naravno da ce gradjani, medju kojima postoji mnogo strucnijih osoba od mene, naci bolju soluciju za njeno delovanje nego ja, ali ih treba motivisati i orijentisati. Mora se znati da iako ce narodna volja biti bitna za stvaranje nove svetske savezne drzave, koja se moze zvati Federacija Ujedinjenih nacija ili drugacije, ona nece biti dovoljna sama za sebe, te cemo imati potrebu sa savete i aktiviranje raznovrsnih strucnjaka, medjunarodnih organizacija (nevladinih i vladinih) kojim ta ideja lezi na srcu.

Buduca svetska drzava ce kao i svaka klasicna drzava imati zakonodavnu, izvrsnu (upravnu) i sudsku vlast i brojne organe koji ce ih izvrsavati. Drzave clanice svetske federacije (zemlje)

ce biti predstavljene u skupstini sa istim brojem predstavnika. Taj princip "jedna zemlja = jedan glas" ce karakterisati njen demokratski karakter.

Uloga drzave je do sada negirana u oblasti ekonomije, a neoliberali su je zeljeli potpuno zanemariti. Medjutim, zadnja Velika ekonomska kriza (2007.) je pokazala da ona pred sobom ima jos dug zivot i da je vazna za ekonomiju, obrazovanje, sigurnost, ekologiju i brojne druge aspekte drustvenog zivota. Videli smo da lose zakonodavstvo dovodi de socijalnog raslojavanja, steti raznim interesima i narusava principe jednakosti sansi na trzistu, a da nepostojanje zakona ili njihovo ukidanje u pojedinim oblastima (deregulacija) vodi u haos, krize, eksploatacije i ima brojne druge negativne posledice.

Uloga nove svetske drzave ce biti u prvom redu da "eleminise" trenutni haos koji vlada u oblasti politike i ekonomije. Uspostavice red na finansijskom i drugim trzistima, zabraniti spekulacije, narocito one prhrambenim proizvodima, lekovima i drugim artiklima vaznim za ljude; zabraniti preduzecima, bankama i drigim institucijama financiranje politickih kampagna u svim zemljama clanicama i obezbediti "jednakost sansi" ravnopravnost pravnih i fizickih lica u svim oblastima.

IV

„Nema nikakve sumnje u mojoj svesti da jedna medjunarodna vlada mora doci kao i da ce doci, ako ne svet ide prema samoubistvu”

Pandit Nehru

Videli smo da u pogledu bezbednosti sadasnje grupacije suverenih drzava nisu u stanju osigurati mir u svetu, te da su ponasanja neke od njih pretnja svetskom miru. Do sada, po pravilu, cim bi neka velika drzava imala unutrasnjih problema (nezaposlenost, nemiri, los ekonomski rezultat itd.) okrenula bi se prema inostranstvu resavajući, uglavnom silom, probleme drzava koja „predstavljaju opasnost za njene interese“ u odredjenom regionu sveta, „opasnost za svetski mir“, „krsi ljudska prava“, terorizam itd. To izgleda skoro neverovatno, ali je na zalost itekako realno. OUN ih ne sprecava u tome, a ako i dodje do rasprave o njenom ponasanju, koje ceo svet nalazi kriminalnim, veto je tu da spreci donosenje odluke Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija. Takva ponasanja se mogu uspesno spreciti i svetski mir obezbediti samo stvaranjem jedne svetske federacije ravnopravnih clanica (zemalja) koje ce se odreci njene suverenosti u korist savezne drzave.

Nova svetska drzava ce imati armiju, policiju i civilnu zastitu. Ti organi ce postojati na saveznom nivou, kao i na nivou zemalja clanica svetske federacije, cija ce snaga, velicina i upotreba biti regulisane saveznim ustavom i saveznim zakonima kao i zakonima drzava clanica (zemlje) koji moraju biti u skladu sa saveznim propisima. U obavljanju njihovih delatnosti te tri snage ce usko saradjivati. Armija ce u odnosu na sadasnje potencijale suverenih drzava clanica OUN biti svedena na nuznu meru, oruzja za masovno naoruzanje potpuno unistena, a ona koja sluze za vrsenje njene funkcije u novoj drzavi svedena na neophodnu kolicinu. Armija ce se koristiti za borbu protiv terorizma, opasnih vidova organizovanog kriminaliteta i intervenisati u slucaju elementarnih nepogoda kao sto su zemljotresi, pozari i poplave velikih razmera, zarazne bolesti i u drugim slucajevima preciziranim propisima; Policija svetske drzave vec ima svoje jezgro: Interpol. Ta medjunarodna policijska organizacija moze biti transformisana u saveznu policiju sposobna za borbu protiv najtezih vidova kriminaliteta, cordinaciju rada policija zemalja clanica i druge

preventivne i represivne delatnosti određene zakonom; Civilna zaštita je služba značajna za rat i mir. Ona je do sada opravdala svoje postojanje u većini suverenih država sveta. Budući tako, ni nova svetska država se neće moći lisiti civilne zaštite koja će sačinjavati jedan od stubova bezbednosti.

Svetska država će imati naučne institucije koje će se baviti istraživanjima u smislu da nadje kriminogene faktore koji uslovljavaju kršenje mira, kriminalitet i druge negativne pojave predlagati načine za njihovo eliminisanje. Postoje su red, mir i sigurnost građana od zajedničkog interesa za sve, eliminacija tih faktora će biti zadatak savezne države, država članica svetske federacije (zemlje) i brojnih drugih institucija i odvijati se prema za to specijalno donesenom planu od strane savezne države i pod njenom upravom.

V

*“Jedini izlaz je da se jedan svetski zakon stavi iznad vlada;
dakle stvoriti jedan parlament na svetskim izborima u
kojima bi učestvovali svi narodi sveta koji će doneti taj zakon”*

Albert Camus

U pogledu zakonodavstva, u svetu suverenih država i njenih grupacije (OUN i druge) situacija je paradoksalna. Sa jedne strane, postoji suma propisa (hiperprodukcija) koji se ponavljaju, čak isključuju i ne postoje (rezolucije OUN, međunarodne konvencije i druge). Sa druge strane, određeni domeni (oblasti) nisu uopšte regulisani ili nisu regulisani na zadovoljavajući način (tržište financija, Internet, kibernetički kriminalitet, privredni kriminalitet i druge).

Hiperprodukcija pravnih normi koja trenutno vlada u OUN i drugim grupama suverenih država će nestati. Nova svetska država može preuzeti dobre norme iz tih mnogobrojnih pravnih akata, ali će njihov broj smanjiti na neophodnu meru i učiniti napor da budu jasnija i lakše primenljiva u praksi. Zakoni moraju biti jasni i jasno odrazavati cilj (na primer eliminisanje korupcije, zaštita dece, omladine, radnika, bolesnih i starih osoba, socijalna pomoć, zdrava konkurencija...). Ona će takođe regulisati mnoge ekonomske, socijalne i druge odnose koji do sada ili nisu bili regulisani, ili su bili nedovoljno precizno regulisani. Dobri propisi su temelj za jednakost građana, preduzeća i drugih institucija. Oni su značajni za različite odnose građana (školanje, rad, penzije, nasleđstva...), ekonomiju (poljoprivredu, stvaranje, delovanje i stečaj preduzeća, banaka i drugih institucija...), politiku (način izbora za određene državne funkcije, zabrana preduzećima da novčano podržavaju određene kandidate...) i brojne druge.

Postovanje propisa (zakona i drugih pravnih akata donesenih od državnih organa) će biti pravilo nove svetske države. Ona će obezbediti brzu i efikasnu proceduru usvajanja novih i izmenu postojećih zakona koji se pokazuju nepodobni ili neefikasni za regulisanje određenih društveno-ekonomskih oblasti. Razne institucije i građani će imati pravo da podnesu inicijative za usvajanje ili promene zakona i drugih propisa.

VI

*“Ako hocemo, možemo pobediti siromastvo
i glad u svim zemljama sveta”*

Joseph Stiglitz

Trenutno svetska ekonomija pati od mnogih bolesti (nejednakost, korupcija, eksploatacija, nasilje, nedovoljna ili nepostojeca regulativa na svetskom nivou u oblastima kao sto su bankarstvo i financije, delovanje multinacionalnih kompanija, dodeli subvencija...). U nekim suverenim drzavama, cak i onim razvijenim, stanje je takodje zabrinjavajuce. J. Stiglic iznosi primer iz SAD gde socijalna pomoc data jednoj firmi 2008. godine (150 milijardi dolara) nadmasuje socijalnu pomoc datu siromasnim gradjanima te zemlje za period od 1990 do 2006 (STIGLITZ 2014, str. 256). Rigorozne mere nametnute suverenim drzavama pogodjenim krizom ne daju zeljene rezultate... Posledice takvog stanja su glad, bolesti i umiranja miliona stanovnika nase planete, bogacenje bogatih na stetu siromasnih i ogromne ekonomsko-socialne nejednakosti.

Ako se sve sadasnje drzave okupe u jednu svetsku federaciju moci cemo unistiti nuklearno oruzje i oruzje za masovno unistavanje, ukinuti brojna diplomatska predstavništva sadasnjih drzava, smanjiti vojsku na razumnu meru et ostvariti reforme koje ce omoguciti da se sredsva ustedjena tim putem iskoristite za privredni razvoj, narocito za brzi razvoj nerazvijenih zemalja i regiona, naprimer navodjavanje u Africi, Aziji i drugim krajevima u kojima voda trenutno nije dostupna, vlada neimastina, glad, bolesti i druge posledice izazvane takvim stanjem. Ako smo danas u stanju da provodimo naftu ili gas na daljinu od nekoliko desetina hiljada kilometara, zasto to ne bi bilo moguće sa pijacom vodom, vodom za navodnjavanje polja koji bi mogli da hrane lokalno stanovništvo odredjenih regiona i obezbediti razne poljoprivredne proizvode za trziste. U takvim uslovima, za razliku na evropske zemlje, takvi regioni ce imati dve cak tri zetje godisnje. To ce omoguciti gradjanima da nadju posao u svojoj zemlji i zive pristojno, ojacati ekonomiju, smanjiti nezaposlenost i biti u interesu svih gradjana sveta. To ce doprineti ekonomskoj jednakosti svih regiona sveta, povecati kupovnu moc stanovništva, smanjiti migraciju i imati brojne pozitivne posledice

U svetskoj državi više neće postojati "javni dugovi" (dugovi država), a oni koji postoje između sadašnjih nezavisnih drzava ce biti regulisani na nivou svetske savezne države, kako bi se izbeglo bojkotovanje zaduženih država. Nova svetska država, svesna da su ti dugovi rezultat delovanja određenih firmi, banaka i drugih institucija koje su raznim spekulacijama, u sprezi s vladama nekih od sadašnjih suverenih država, doprinele uvećavanju javnih dugova mnogih zemalja, ce stvoriti jedan svetski fond za izmirivanje regulisanje tog pitanje (pregovori, otkup dugova, otpis dugova, otplacivanje u odredjenom roku). Ukoliko istraga organa tog fonda pokaze da su ti dugovi rezultat nezakonitog neadekvatnog ponasanja, drzava, banaka, multinacionalnih kompanija ili drugih oraganizacija, oni moraju biti otpisani.

VII

*„Samo onaj koji je dovoljno pesimista da shvati velicinu opasnosti,
moze da ima mogucnost da ucestvuje u njenom uklanjanju“*

Wilhelm Röpke

Zastita zivotne okoline je presudna za zivot ljudi, biljnog i zivotinjskog sveta na nasoj planeti. Ona je trenutno zanemarena u tolikoj meri da preti Coveku i njegovoj okolini, svetskoj ekonomiji i mnogim drugim ljudskim delatnostima. Zagadjivanja su toliko masivna i opasna da se jednostavno nesto mora ciniti ako zelimo da spasimo nasu planete i nase zivote. Odredjene narocito multinacionalne firme cine ogromne stete zivotnoj okolini i za to placaju simbolicne kazne. Setimo se, primera radi, izliva miliona litara nafte firme BP u Atlanski okean u Meksickom zalivu 2010. godine. Pored toga, te kompanije upotrebljavaju novac za

uticanje na zakonodavstvo određenih država u oblasti zaštite životne okoline (STIGLITZ 2014, str. 156).

Priroda je počela da nas opominje (brojne prirodne katastrofe, zemljotresi, uragani, cunami) i ako želimo da spasimo našu planetu, naša generacija mora relativno brzo nešto učiniti. Jer ako se ne probudimo na vreme, rizikujemo da se nikad ne probudimo i da nestane sve što se nalazi na zemaljskoj kugli (ljudi, flora i fauna). Ako volja postoji, a ona postoji među građanima naše planete, onda postoji i izlaz. Samo treba tu volju usmeriti prema pravom cilju. Nadajmo se da današnja sredstva komunikacije to omogućavaju.

Nova svetska država će posvetiti izuzetnu pažnju zaštiti životne okoline. Doneće propise kojima će stimulisati njenu zaštitu i ostro sankcionisati njeno zagađivanje, predviđajući kazne i mere koje će ći do zabrane vršenja aktivnosti preduzecima koje ne postuju propise u toj oblasti. Ta država će kodje će planirati prevenciju, kao stalni proces neograničenog trajanja, i osigurati njenu realizaciju.

VIII

*«Zapad prikazuje «zapadnjacki koncept demokratije» izvan zapadnog sveta;
Ta greska prolizlazi iz zanemarivanja intelektualne istorije ostalih drustava»*

Amartya Sen

I pored postojanja "Univerzalne" deklaracije o ljudskim pravima, usvojenom od strane OUN 1948. godine, ljudska prava se krše, što ukazuje da je ta "univerzalnost" ostala mrtvo slovo na papiru. Domen (područje) ljudskih prava je takodje značajno za novu svetsku državu. Sadašnje suverene države su zaboravile da se postovanje ljudska prava ne može obezbediti jednim dekretom, pa makar on bio donet od strane OUN i zvan "Univerzalna deklaracije ljudskih prava". Radi se o specijalnom fenomenu, vrlo širokom području, koje može uspesno funkcionisati postovanjem zakona, ljudskih razlicitosti i specificnosti, kulturnih, jezickih, religioznih i drugih razlika. Danas imamo paradoksalnu situaciju. Suverene zemlje koje krše ljudska prava kod njih i u drugim krajevima sveta daju drugim zemljama lekcije o postovanju ljudskih prava ili ih optuzuju za njihovo kršenje.

Ljudska prava će biti postovana kada sva ljudska bica budu smatrana jednakim, bez obzira na njihovo imovno stanje, socialni status, boju kože, veru i druge razlicitosti i kada koriscenjem nasih prava necemo stetiti pravima drugih osoba. Kao pravnik krivicar i kriminalista, imao sam prilika da vidim na institutima sudske medicine krv i razlicite organe lica raznih rasa i nacionalnosti. Kod svih je krv crvene boje a organi kao srce, mozak, jetra, pluca i drugi se ne razlikuju. Zasto onda dozvoliti grupama ekstremista da nas ubede da smo razliciti. Nelson Mandela je proveo 28 godina u zatvoru, a po izlasku je oprostio onima koji su ga progonili i izmirio progonitelje i progonjene. Tim je dokazao da je ljubav jaca od mrznje. Setimo se toga i nastavimo njegovo delo.

Značajno za funkcionisanje ljudskih prava su pronalazenje i eliminisanje faktora koji ih uslovljavaju (vojne agresije i okupacije suverenih država, nametanje silom politickih rezima, bezdusna eksploatacija njihovih prorodnih bogatstava i radne snage, zagađivanje životne okoline...). Samo stvaranjem jedne svetske države ljudska prava će postati "univerzalna". Nova svetska država će uvazavati kulturne i druge razlike pojedinih krajeva, naroda i njihovih specificnosti, što će ih zbližavati u stvarati jednu novu, zajednicku kulturu. Sprećice vojne

intervencije i okupacije zemalja članica, onemogućice eksploataciju njihovih prirodnih bogatstava i radne snage, ravnomeran razvoj svih krajeva sveta, poštovanje zakona, ličnosti i njenih osobina...

IX

«Ako Bog ne postoji, trebalo bi ga izmisliti»

Voltaire

Iako danas više od 10 % stanovništva ne praktikuje nikakvu religiju ona ostaje značajna za mnoge stanovnike naše planete. Većina vernika je tolerantna prema drugim verama, a ta tolerancija se ojačava kontaktima osoba iz različitih zemalja i različitih kontinenata. Na žalost, iako u principu sve religije propovedaju mir, ljubav, toleranciju i milosrdje, neke od njih su manipulirane od strane raznih fanatika i njihovih grupa koji im daju tumačenja ili značaj koji nisu u skladu sa onim koje daju teolozi i sveštenici. Postoje "samozvani sveštenici" koji raspiruju mržnju, a oni koji padnu pod njihov uticaj "u ime vere" ubijaju nedužne osobe, primoravaju ih da menjaju religiju, silom ih obavezuju na sklapanje braka sa osobama koje nisu izabrali, podvrgavaju ih ropstvu itd. Od straha ili iz drugih razloga pravi sveštenici ne uspevaju da urazume takve fanatike, pa čak ne u državama u kojima su izvesne religije po ustavu državne. Takvo stanje je inspirisalo neke da predloze stvaranje "Ujedinjenih nacija religija" koje bi zaustavile hiljade pokreta koji ubijaju u ime boga.

Nova svetska država će posvetiti dužnu pažnju religijama. Ona neće imati "državnu" religiju niti će favorizovati jednu od njih već će dati svima ista prava. Svaka osoba će biti slobodna da bira svoju religiju, da bude ateist ili da praktikuje više religija. Savezna država će stvoriti uslove da se religije uzajamno postuju, da razmenjuju iskustva i kulturne tekovine. Osoba ministarstva nadležnog za religije će imati više godišnjih sednica sa predstavnicima većih religija i sazivati najmanje jednom godišnje konferenciju predstavnika svih religija.

Budući da su religije važne za građane, savezna država će uvesti obavezu da prilikom osnovnog obrazovanja učenici steknu osnovna znanja o religijama. Ona će takođe osnovati univerzitete za školovanje sveštenika. U okviru studija, budući sveštenici će izučavati ne samo istorijat i specifičnosti religije u kojima će delovati već i drugih, kao i politički sistem savezne države, zemalja članica i mnoge druge društveno-ekonomske aspekte važne za sve građane. Funkciju sveštenika će moći vršiti samo osobe koje su završile navedene studije i imaju za to odobrenje nadležnog ministarstva. Time će se religije zbližavati, biti tolerantnije jedne prema drugima, prema građanima i vlastima i stvarati novu klimu povoljnu za sve. U takvim uslovima jednog lepog dana vernici će moći bez problema pratiti službu jednom u crkvi, drugi put u džamiji, treći put u templu ili drugom hramu.

X

„Svetska federacija je napor koji se čini za osiguranje bolje budućnosti »

Willy Brandt

Socijalna osiguranja su velika slabost današnjih suverenih država. Uprkos brojnih konvencija i preporuka Međunarodne organizacije rada (MOR), koja deluje pod okriljem OUN, socijalna osiguranja ne postoje u svim zemljama članicama te svetske organizacije suverenih država. Socijalna osiguranja nisu dovoljno razvijena ne samo u siromasnim već i u nekim

najbogatijim zemljama sveta (na primer u SAD). Druga organizacija OUN, aktivna u oblasti zdravlja, Svetska zdravstvena organizacija (*Organisation mondiale de la santé, OMS*) cini mnoge napore ali nije u mogucnosti da osigura lecenje svih gradjana sveta.

Nova svetska drzava ce posvetiti izuzetnu paznju socijalnim osiguranjima. Sva populacija te buduće drzave ce biti osigurana protiv bolesti, invalidnosti, nezaposlenosti i gladi, imati starosno osiguranje, pravo na zivotni minimum koji obezbedjuje pristojan zivot... Zaposlene osobe i poslodavci ce placati po pola odredjene kotizacije, a ako neke osobe nisu u stanju da ih placaju, drzava ce ih uzeti na svoj teret.

Propisima koji ce se bazirati na konvencijama i preporukama MOR, nova svetska drzava ce propisima uspostaviti solidarnost u oblasti socijalnih osiguranja u kojima ce se kotizacije placati prema ekonomskoj mogucnosti osiguranika. U pocetku ce bogatiji vise placati nego siromasni, ali ce kasnije situacija siromasnih osoba se poboljsati pa ce one biti sposobne da placaju za njih i za ostale. Danasnje organizacije aktivne na svetskom nivou (MOR, OMS i druge) ce nastavitu svoje delatnosti pod okriljem svetske federacije.

XI

*«Nauka je ucinila nacionalnu suverenost
nekompatibilnu sa prezivljavanjem covecanstva.
Jedina alternativa sada je jedna svetska vlada ili smrt»*

Bertrand Russel

Obrazovanje je takodje jedan od neispunjenih zadataka sadasnjih suverenih drzava. Veliki broj nepismenih osoba, nedostatak skola i ogranicen pristup obrazovanju to pokazuje. Dok siromasne zemlje nisu u stanju da osiguraju skolovanje i opismenjavanje njihovih populacija, bogate zemlje ne osiguravaju jednak pristup svima na visoko obrazovanje. Baziranje na imovnom stanju studenata cini stetu drustvu i ekonomiji jer milioni talentovanih osoba ne uspevaju da dobiju diplomu visoko skolskih institucija i dati njihov doprinos ekonomiji, zdravstvu, nauci...

Svetska federacija ce preduzeti mere da sva populacija nase planete nauci citati i pisati. Osnovno obrazovanje ce biti obavezno za sve mlade osobe bez obzira na njihov pol, imovno stanje, rasu, veru i druge razlike. To obrazovanje ce biti besplatno. Svetska drzava ce obezbediti pristup svim osobama na srednjoskolsko obrazovanje, kao i za vosokoskolsko obrazovanje u skladu sa njihovim intelektualnim sposobnostima (testovi, besplatni stag...). Talentovanim studentima i diplomcima ce se omoguciti nastavljanje poslediplomskih studija na univerzitetima i naucnim institucijama.

Usvajanje programa za skolske institucije (skole, univerziteti, instituti...) ce biti u nadleznosti savezne drzave kako bi kvalitet obrazovanja bio ujednacen, sto nece iskljuciti postojanje specijalizovanih institucija u svim domenima skolovanja (specijalne skole za osnovno obrazovanje dece sa odredjenim zdravstvenim problemima, specijalne visokoskolske institucije...). U odredjenim slucajevima, savezna drzava ce dozvoliti postojanje privatnih skola, koje ce morati zadovoljiti minimum uslova predvidjenim zakonom i dobiti za to odobrenje nadleznog ministarstva.

XII

„Svet će biti ujedinjen ili će nestati”
Albert Einstein

Stvaranje svetske drzave ce morati imati jedan prelazni period u kome ce se formirati njeno jezgro, u pocetku od nekoliko sadasnjih suverenih drzava, a zatim ce joj se pridruzivati ostale. Svojom organizacijom i delovanjem (bez atomskog oruzja i drugog oruzja za masovno unistavanje, praktikujuci jednakost fizickih i pravnih osoba, brinuci se o svojim gradjanima i osiguravajuci im dobar zivot) ona ce biti primer za slediti.

Narodi drzava u kojima su diktature na vlasti, u kojima se ne stite osnovna prava i slobode gradjana, praktikuje nejednakost i favoritizam preduzeca, banaka i drugih institucija ce se boriti za promene u njihovim drzavama i zahtevati da se reformisu po ugledu na svetsku federaciju. Vlade tih drzava ce biti obavezne da vrse takve reforme jer nova savezna drzava nece saradjivati sa drzavama u kojima rezimi terorisu svoje gradjane, praktikuju korupciju, favoritizam i druge delatnosti nespojmljive za novu svetsku drzavu.

Videci prednosti jedne takve drzave, ubuduće će se ljudi u drugim drzavama izvan svetske federacije sve više boriti za svoja ekonomska i socijalna prava, lične slobode i druge demokratske vrednosti, za ukidanje razlika, nejednakosti, diktatura, ratova, nasilja, eksploatacije, gladi i bolesti i zahtevati uzivanje svih tih pogodnosti. Narod, preduzeca i druge institucije drzave koje nemaju atomsko oruzje i praktikuju demokratiju ce kroz saradnju sa svetskom drzavom uvideti prednosti koje ce imati pristupanjem u svetsku federaciju i zahtevace sprovođenje referenduma za to. Tako ce jednog dana u svetu postojati jedna savezna drzava koja ce u svom sastavu imati sve sadasnje suverene drzave, clanice OUN i one koje to nisu.
